

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla a Mezei és Vancsura Ügyvédi Iroda által képviselt Magyarbánhegyes Község Önkormányzata (5667 Magyarbánhegyes, Jókai u. 38.) felperesnek a jogtanácsos által képviselt **Közbeszerzések Tanácsa Közbeszerzési Döntőbizottság** (1024 Budapest, Margit krt. 85.) alperes ellen közbeszerzési ügyben hozott közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt indult perében a Fővárosi Bíróság 2010. évi március hó 16. napján kelt 13.K.34.076/2009/7. számú ítélete ellen az alperes által 8. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán az alulírott helyen 2010. évi október hó 20. napján megtartott nyilvános tárgyalás alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatja, az alperes 2009. szeptember 3. napján kelt D.497/8/2009. számú határozatát hatályon kívül helyezi és az alperest új határozat hozatalára kötelezi.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 30 000 (azaz harmincezer) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Ez ellen az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes, mint ajánlatkérő 2009. július 24-én indított egyszerű közbeszerzési eljárást a „Magyarbánhegyes, Kossuth Lajos Általános Iskola fejlesztése és bővítése” tárgyában. Az ajánlatok elbírálásának szempontja a legalacsonyabb összegű ellenszolgáltatás volt, és a felhívás V.7. pontja szerint a felperes a hiánypótlást a közbeszerzésekről szóló 2003. évi CXXIX. törvény (a továbbiakban: Kbt.) 83.§ (2) bekezdése szerinti teljes körben biztosította. A dokumentáció I.1.3.6. pontja szerint a dokumentáció részét képezi az árazatlan költségvetés, melynek minden pontját az ajánlattevőknek beárazva, cégszerűen aláírva kell az ajánlathoz csatolni; amennyiben valamely pont (elvégzendő munkafolyamat) beárazása kimarad, az az ajánlat érvénytelenségét vonja maga után. A dokumentáció II.4. pontja a beszerzés tárgyának és mennyiségének főbb paramétereit határozta meg, azzal, hogy a kiviteli tervek, a műszaki leírás és az árazatlan költségvetés a dokumentáció mellékletét képezi. A dokumentáció II.19.22. pont alapján az ajánlat részeként kellett benyújtani az árazott költségvetést, a dokumentáció szerinti árazatlan költségvetésnek megfelelő bontásban. Az árazatlan költségvetés feladatcsoportonként lett kiadva úgy, hogy az egyes csoportokon belül a tételszámok megadásával lett meghatározva az ellátandó feladat. (Pl. Belső vízellátás-csatornázás szerelési munkáknak az 52. tétele: 82-000-2 (11) ÖN víz és gázmérőhelyek szerelvényeinek leszerelés 2 db.)

A későbbi nyertes ajánlata tartalmazta valamennyi feladatra "Az ajánlati ár részletezésé"-t összesítve, és - két feladatcsoport kivételével - a munkanemenkénti árazott költségvetéseket is. A felperes minkét ajánlattevőre hiánypótlást írt elő. A későbbi nyertes a hiánypótlás során csatolta a "Belső víz- csatornázás szerelési munkák" és a "Tornaterem villanszerelése" tételes árazott költségvetését.

A másik ajánlattevő által kezdeményezett jogorvoslati eljárás során az alperes megállapította, hogy a jogorvoslati kérelem részben alaptalan ugyan, de az ajánlati ár részletezésére vonatkozó körben megalapozott. A felperes kapcsolódó magatartása a Kbt. 83.§ (2) bekezdésébe ütközik, figyelemmel a Kbt. 83.§ (6) bekezdésének rendelkezésére is. A tételes árazatlan költségvetés ugyanis az ajánlati dokumentáció része volt, a beárazást követően az ajánlat-, ezen belül a műszaki tartalom része, amely az elvégzendő munkanemeket is rögzítette. A munkanemek is részei a műszaki tartalomnak, és ha azokat az ajánlat nem tartalmazza, akkor a hiánypótlás keretében a munkanemeket (tételszám), a hozzá tartozó anyag- és munkadíjjal együtt nem lehet becsatolni, mert az már az ajánlat tartalmi elemének a módosítását jelenti, amit a Kbt. tilt. Az alperes határozatában hivatkozott arra, hogy az építési beruházások, közbeszerzésekkel kapcsolatos részletes szabályairól szóló 162/2004. (V.21.) Korm. rendelet (a továbbiakban: R.) 1. számú melléklet II. Részletezett követelmények 4. pontja a költségvetési kiírást is a dokumentáció részének tekinti, az az ajánlat műszaki tartalma.

Ennek alapján az alperes a 2009. szeptember 3-án kelt D.497/8/2009. számú határozatával megállapította, hogy a felperes megsértette a Kbt. 250.§ (3) bekezdés g/ pontjára figyelemmel a Kbt. 83.§ (2) bekezdését, és a Kbt. 250.§ (3) bekezdés g/ pontjára és 88.§ (1) bekezdés f/ pontjára figyelemmel a 81.§ (3) és (4) bekezdését. A jogsértés miatt megsemmisítette az eljárást lezáró döntést.

A felperes keresettel támadta az alperesi határozatot, és annak hatályon kívül helyezését kérte. Hivatkozott arra, hogy az alperes korábbi - D.697/15/2005. és D.681/16/2005. - határozatai szerint a tételes költségvetés az ajánlat részeként előírt "egyéb irat" fogalmába sorolandó, így hiányának pótlása megengedett. Az alperes a kereset elutasítását kérte, annak megalapozottságára hivatkozva.

Az elsőfokú bíróság az alperes határozatát akként változtatta meg, hogy a Kbt. 81.§ (3) és (4) bekezdés és a 83.§ (2) bekezdése sérelmének és a jogkövetkezménynek a megállapítását mellőzte, és a kérelmezőt kötelezte, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 150.000 forint igazgatási szolgáltatási díjat.

Az elsőfokú bíróság ítéletének indoklásában kifejtette, hogy a hiánypótlás célja az, hogy az ajánlattevő kijavíthassa a hiányosan elkészített és benyújtott ajánlatát. Hiánypótlás során a kizáró okokkal, az alkalmassággal kapcsolatos igazolások és nyilatkozatok, és az ajánlati felhívásban, vagy a dokumentációban az ajánlat részeként benyújtására előírt egyéb hiányzó iratok pótolhatók. A hiánypótlás elrendelése nem függ az ajánlatkérő szándékától, a hiányok, hiányosságok pótlására az ajánlatkérő köteles felhívni az ajánlattevőt, azonban a felhívás nem irányulhat az ajánlat tartalmi előírásoknak való utólagos megfeleltetésekre. Az nem volt vitatott, hogy a nyertes ajánlata hiányos volt, mivel nem tartalmazta teljes körűen a vállalt munkák tételes költségvetését és a felperes sem vitatta, hogy a közbeszerzési eljárásra alkalmazni kell az R. előírásait. A tételes költségvetésben a felperes kizárólag arra kért ajánlatot, hogy adott munkán belüli részmunkák elvégzését milyen ellenszolgáltatás fejében vállalja az ajánlattevő, így a tételes költségvetés a keresettel vitatott határozat indoklásával szemben nem az ajánlat szakmai részét képezte. A nyertes a költségvetéssel támasztotta alá az általa vállalt árat, amely alapján a felperes ellenőrizhette az ár megalapozottságát, és azt, hogy az adott munkán belül egyes részmunka teljesítését milyen összegszerű ellenértékért vállalja az ajánlattevő. A megrendelni kívánt építőipari munkáról (szakmai információ) nem szerzett információt a felperes, az árazott költségvetésből csak a munkavállalási árat ismerte meg: ennek alapján vizsgálhatta azt, hogy a vállalási ár megfelel-e a Kbt. előírásainak. Ezt a jogértelmezést támasztja alá az építési beruházások megvalósításának elősegítése érdekében az egyes Korm. rendeletek módosításáról szóló 196/2009. (IX.15.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Korm.) 12.§-a, amely az R-t többek között 8/B.§-sal egészítette ki. Ezen jogszabályt ugyan a perbeli közbeszerzési eljárásban nem kellett alkalmazni, de egyértelműen kifejezésre juttatja azt a jogalkotói szándékot, hogy a költségvetésnek a vállalási ár mértéke megítélésénél van szerepe a közbeszerzési eljárásban. A felperes a legalacsonyabb összegű vállalási árat (ellenszolgáltatást) tartalmazó ajánlatot kívánta kiválasztani. Nem volt vitatott, hogy a nyertes megadta a vállalási árat, ezért az eljárás során fel sem merült, hogy az árat a hiánypótlás során módosítsa. A nyertes nem módosította a Kbt. 83.§ (2) és (6) bekezdését sértő módon ajánlatát, így annak elbírálása sem volt törvénysértő. Erre figyelemmel az elsőfokú bíróság a Kbt. 348.§ (5) bekezdés alapján az alperes határozatának rendelkező részét megváltoztatta, a jogszabálysértés és a jogkövetkezmény megállapítást mellőzte, és a 341.§ (6) bekezdés alapján a megalapozatlan kérelem előterjesztőjét kötelezte az igazgatási szolgáltatási díj viselésére.

Az alperes fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását a felperes keresetének elutasítását kérte elsődlegesen, másodlagosan az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezése mellett, az elsőfokú bíróság új eljárásra kötelezését kérte. Az elsőfokú bíróság ítéletének részletes ismertetését követően előadta, hogy álláspontja szerint a tételes árazatlan költségvetés, majd a kiírási feltétel alapján kötelezően beárazandó költségvetés az ajánlat műszaki tartalmának a része, és így azt már az ajánlatok benyújtásakor teljes körűen ki kell tölteni, és az ajánlat részeként csatolni kell. Biztos, hogy a hiánypótlás során az ajánlati ár a főösszesítőben megadott főbb munkacsoportok hozzárendelt áaira figyelemmel nem változott, és a felolvasó lapon megadott ajánlati ártól nem tért el. Azonban azért nem helytálló az elsőfokú bíróság álláspontja, mert az elvégzendő munkákat a tételes költségvetés tartalmazza, és a tételes költségvetés határozza meg a megvalósítandó munkafolyamatokat is. Alperes szerint ebből az következik, hogy az egyes munkanemekben belül a munkafolyamatokra is tartalmaz szakmai információt a tételes árazott költségvetés, így az árazott ajánlat a közbeszerzési műszaki leírásra vonatkozó szakmai ajánlat részét képezi, az az ajánlat műszaki tartalmához tartozik, amire nem lehet elrendelni a hiánypótlást.

A jogszabályváltozásra vonatkozó ítéleti indokra vonatkozóan előadta, hogy valóban az ajánlati árhoz tartozik a tételes költségvetés kérdése, de a Korm. szerinti módosítás a jelen ügyben még nem született meg, így az elektronikus költségvetés összeállítása és az ajánlattevőt kötelező beárazása és beadása még nem volt előírás.

Hivatkozott arra is, hogy maga a kiírás sem adott lehetőséget arra, hogy valamely pont (elvégzendő munkafolyamat) beárazása kimaradjon, mert az az ajánlat érvénytelenségét jelenti.

A felperes ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte, annak megalapozottságára hivatkozva. Kiemelte, hogy az ajánlathoz az árazatlan költségvetést kellett csatolni beárazva, és mivel ebben az árazatlan költségvetésben valamennyi munkanem részletesen szerepelt, ugyanezeket a munkanemeket kellett szerepeltetniük az ajánlattevőknek a beárazott költségvetésben is. A munkanemek elnevezésének megállapítása nem minősíthető szakmai információnak, hiszen csak megismétlik az ajánlatkérő által előírt elnevezést. Az ajánlattevőknek nem volt lehetőségük arra, hogy a munkanemeket megváltoztassák és ezzel „szakmai információt” adjanak. Az ajánlat tartalmi elemei a hiánypótlást követően nem módosultak.

A másodfokú bíróság a felperes kereseti hivatkozásai kapcsán megállapította, az alperes mindkét határozatában azt az álláspontot fejtette ki, hogy amennyiben a költségvetési főösszesítőben szereplő árajánlatok nem módosultak, az árazatlan költségvetés egyes tételei árazásának elmaradása, mint egyéb irat, hiánypótlás keretében pótolható. A D.681/16/2005. számú alperesi határozathoz tartozóan nem került sor bírósági felülvizsgálatra. A D.697/15/2005. számú határozatában az alperes elutasította a hiánypótlás megengedését vitató jogorvoslati kérelmet; a

kérelem előterjesztőjének keresetét a Fővárosi Bíróság első fokon jogerős 13.K.34.591/2005/1. számú ítéletével elutasította.

Az alperes fellebbezése nem alapos.

A Fővárosi Ítéltábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az alapul szolgáló tényállást feltárta, érdemi döntését okszerű és logikus indokokra alapította. Az R. felhívásával az elsőfokú bíróság időbeli kitekintést alkalmazott, amely a perbeli jogszabályi környezet tartalmának feltárásával reális kapcsolatban álló értelmezési módszer volt. Az elsőfokú bíróság döntésének érdemi részével a másodfokú bíróság egyetért, ezért, azokat nem ismétli meg. Ítéletének meghozatala során a Fővárosi Ítéltábla azt is figyelembe vette, hogy az irányadó jogszabályok áttekintése alapján nincs indoka annak, hogy az alperes korábbi határozataiban már alkalmazott, az elsőfokú bíróság jogerős ítéletével megerősített jogértelmezéstől eltérő álláspontot alakítson ki.

Az alperesi fellebbezésre tekintettel a másodfokú bíróság a következőket emeli ki: A Kbt. ajánlati felhívás időpontjában hatályos 83.§-ának (2) bekezdése szerint a hiánypótlás a kizáró okokkal, az alkalmassággal kapcsolatos igazolások és nyilatkozatok, illetőleg az ajánlati felhívásban vagy a dokumentációban az ajánlat részeként benyújtásra előírt egyéb iratok utólagos csatolására, illetve hiányosságainak pótlására terjedhet ki, továbbá az ajánlattal kapcsolatos formai előírásoknak való utólagos megfeleltetésre irányulhat. Hiánypótlásnak van helye akkor is, ha az ajánlattevő nem megfelelő példányszámban nyújtotta be ajánlatát.

Az ajánlati felhívás V.7. pontja teljes körű hiánypótlási lehetőséget biztosított a Kbt. 83.§ (2) bekezdése szerinti körben. Az árazott költségvetés részleges hiánya a fentiek szerint nem tartalmi kérdés, ebben a körben a hiánypótlás megengedett. Azt, hogy a konkrét közbeszerzési eljárásban miként viszonyult egymáshoz a Kbt. 83.§-ának (2) bekezdése és a dokumentáció I.1.3.6. pontja, az I.1.3.6. pont kizárta-e az ajánlati felhívás V.7. pontja szerint megengedett hiánypótlást a beárazásra, az alperes nem vizsgálta. Mivel határozatát nem erre alapította, így ez a kérdés, a közbeszerzési eljárás kötött jogorvoslati rendje okán, a bíróság által nem vizsgálható felül. Ezért a másodfokú bíróság ebben a kérdésben nem foglalhatott állást.

Az elsőfokú bíróság az alperesi határozat megváltoztatását a Kbt. 348.§ (5) bekezdésére alapította, melynek az eljárásra irányadó voltát a felek nem vitatták. A Kbt. ezen rendelkezése azonban nem tette lehetővé a Pp. 339.§ (2) bekezdés szerinti megváltoztatást akkor, ha a bíróság ítélete következtében vált megalapozatlanná a jogorvoslati kérelem: a Kbt. 340.§ (2) bekezdésének a/ pontját, mely szerint az alaptalan kérelmet el kell utasítani, csak az alperes alkalmazhatta. A Fővárosi Ítéltábla erre tekintettel, a Pp. 252.§-ának (3) bekezdése alapján változtatta meg az elsőfokú bíróság érdemben helytálló ítéletének rendelkező részét, és kötelezte az alperest új határozat hozatalára. Az új határozat meghozatala során az alperesnek a Kbt. 340.§ (2) bekezdés a/ pontját kell

alkalmazni, értelemszerűen figyelembe véve az igazgatási szolgáltatási díjra vonatkozó szabályokat is.

A másodfokú bíróság a Pp. 78.§-ának (1) és (2) bekezdése alapján kötelezte az alperest a perköltség viselésére, míg személyes illetékmentesség folytán a fellebbezési illetéket a 6/1986.(VI.26.) IM számú rendelet 14.§-a alapján az állam viseli.

Budapest, 2010. évi október hó 20. napján

. Rothermel Erika s.k. a tanács elnöke, Huszárné dr. Oláh Éva s.k. előadó bíró,
Dr. Vitál-Eigner Beáta s.k. bíró

A kiadmány hitelül: